

DIÁKKÖLTŐK VERSEI*

16. PONT A FIZIKUSOKHOZ

S Z Ö G I C S A B A

Kínpadra feszül a téboly, még nem félek,
de az örület gombfocit játszik, sötét van,
kihúynak a fények, szép vagy, hangod
rózsaszínnek látszik. Gépillata hallik
a szélnek. Elmerül a lélek, marad
a hang, s a néma sikoly, O-alakú
ajkak tömkelege tipor, lábodon nem
nő köröm, fázol, hagymaszagú öröm,
radioaktív magány húzza vakító lep-
lét automata koporsód hangszigetelt
falára, helyben vagyunk, elég volt
hát mára, megcsókol egy gép, tapsolj
utoljára. Ember, ezt akartad, szép
volt, míg bal füled vakartad, a Rosseau
álom megholt. Sőhajtva elnyúlok az ágya-
mon: Jó éjt . . . kikapcsolom az ekránom . . .

* A szövegeket a Középszintű Művészeti Vetélkedőjének anyagából válogattuk

KRIZSÁN SZILVIA KÉPVERSEI

HAJÓRABLÓ

Tudta d
 hogy
 hajómon
 békésen
 megvagyok
 mégis betörtél, de nem engem
 raboltál ki rajtad ringó
 hajómon csak a hajómat
 vetted el és nézted

a h o g y b e n n e d
 m e g f u l l a d o k !

VÍZRINGÁS

Az apály szavakat hagy neked
 hogy kőekkel s gyöngyökkel
 nyakad köré válogasd míg
 partra úsznak a
 sóhajok verte
 örvények.
 A dagály
 elviszi összes
 versedet. Apályig
 most neked megint
 csak a csönd
 marad.